

Budapest, 1936. okt. 26.

Kedvès Fülöpöm!

Hálásan köszönöm hosszú leveledet, amelyben elsősorban az érdekel, hogy már annyira jól érzed magadat, hogy nemsokára dolgozhatsz. Hála Istennek! Ha nem fogod magadat túl eröltetni, a munka bizonyára jót is fog tenni Neked.

Végtelenül örülünk, hogy alkalmat fogsz találni arra, hogy csakugyan eljőjj Magyarországra és elvégezd azokat a feladatokat, amelyeket az illetők már mind répesve várnak.

Nagyon boldog vagyok, hogy tetszett Neked a magyar könyv és hogy azzal a szerény járulék-
kal, amivel én szolgálhattam, szintén meg vagy elégedve.

Ugy én, mint dr. Légnády Ottó, aki bizonyára már irt, vagy fog írni Neked, nagyon köszön

jük az Apolló albumot is. Nagyon szépen jelent meg itt tanulmányod, amelyet szíves voltál nekem különlenyomat alakjában is megküldeni. Ezt a Pesti Hírlapban ismertetni fogom.

Végül nagyon kérlek, tolmácsold egészen különleges hálámat feleséged Öméltóságának azokért a végtelenül kedves sorokért, amelyeket leveled végére írt. Ezek után már szinte kedvem lenne egy másik könyvet is csinálni róla. Talán valamikor még erre is sor kerül.

Feleséggemmel együtt mindkettőtöket sokszor szeretettel köszöntünk.

Régi őszinte hived:

Létió